

KONFERENCJA 2.

LISTOPAD 2012

ŚWIĘTYMI BĄDŹCIE!

Listopad rozpoczął się Uroczystością Wszystkich Świętych.

Wielka rzesza świętych, która przebywa w chwale Ojca towarzyszy nam, którzy pielgrzymujemy przez pustynię tego świata. Możemy liczyć na ich wstawiennictwo – mamy swoich patronów i ulubionych świętych.

Droga naszego życia prowadzi do Domu Ojca (J 14,2), a wszyscy jesteśmy powołani do świętości.

Bóg mówi „**Świętymi bądźcie, bo ja jestem święty Pan Bóg wasz**”.

Bóg jest źródłem świętości – obdarowuje nas świętością i powołuje nas do świętości.

Sobór Watykański II w Konstytucji Dogmatycznej o Kościele (*Lumen Gentium*) w 5 rozdziale mówi tak: „**Wszyscy w Kościele, niezależnie od tego, czy należą do hierarchii, czy są przedmiotem jej pasterskiego posługiwania powołani są do świętości, zgodnie ze słowami Apostoła: albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie. Ta zaś świętość Kościoła nieustannie ujawnia się i powinna się ujawniać w owocach łaski, które Duch rodzi w wiernych. Rozmaicie wyraża się ona u poszczególnych ludzi, którzy we właściwym sobie stanie życia dążą do doskonałej miłości, będąc zbudowaniem dla innych**” (KK 39).

„**Wszyscy zatem wierni chrześcijanie z dnia na dzień, coraz bardziej będą się uświęcać w warunkach swego życia w obowiązkach, czy powiązaniach, jeśli z wiarą przyjmują z ręki Niebieskiego Ojca i współdziałają z wolą Bożą, okazując także w służbie doczesnej wszystkim tę miłość, którą Bóg umiłował świat**” (KK 42).

Jan Paweł II w Adhortacji Apostolskiej *O powołaniu i misji świeckich w kościele i świecie* (*Christifideles Laici*) mówiąc o kryteriach określających charakter zrzeczeń osób świeckich i wspólnot w Kościele pisze tak: „**stawianie na pierwszym miejscu powołania każdego chrześcijanina do świętości, które objawia się w owocach łaski, które Duch rodzi w wiernych i polega na dążeniu do osiągnięcia pełni chrześcijańskiego życia i doskonałości miłości. W myśl tej zasady wszystkie bez wyjątku zrzeczenia laikatu starają się coraz bardziej spełniać w Kościele rolę narzędzia świętości oraz akcentują i wysuwają na pierwsze miejsce u swych członków ściślejszą łączność między życiem praktycznym, a wiarą**” (ChL 30).

Przypomnijcie sobie, że celem istnienia komórki (miejscowej wspólnoty), ale też i całej wspólnoty jest: **Wzrost w bliskości z Panem** – to pierwsza i fundamentalna zasada istnienia wspólnoty.

„**Nie jesteście już obcymi i przechodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie proroków i Apostołów, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus**” (Ef 3,19n).

Budowani na fundamencie Apostołów i na kamieniu węgielnym – czyli na Jezusie chrześcijanie mają nieustannie wzrastać, aby stawać się dojrzałą budowlą – „**aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa**” (Ef 4,13).

Pamiętam na początku jak powstawała wspólnota, gdy zapytałem - „czego szukacie?”, jedna z dziewcząt powiedziała – „rozwoju życia wewnętrznego”. W każdym z nas jest to pragnienie, niezależnie od tego, czy jesteśmy studentami, czy już po studiach, czy jesteśmy małżonkami, czy żyjemy samotnie.

Rozwój duchowy człowieka, który uwierzył w Chrystusa jest najważniejszą sprawą, jest priorytetem naszego życia, jest ważniejszy od dorobku materialnego, od kariery zawodowej i osiągnięć w różnych dziedzinach życia. Mamy wzrastać ku świętości i temu ma służyć wspólnota. Zarówno duża wspólnota

w której jesteśmy, jak również ta mała grupka, którą nazywamy komórką, w której spotykamy się, modlimy, dzielimy Słowem Bożym i pomagamy sobie w różnych sprawach życiowych.

Jakie środki wzrostu duchowego należałoby wyszczególnić?

1. **Modlitwa osobista**, która nie jest tylko odmawianiem pacierza, ale spotkaniem z miłującym Bogiem, który kieruje do mnie słowo, który daje mi swojego Ducha. Modlitwa ta nazywana Namiotem Spotkania jest adoracją, rozmyślaniem, kontemplacją, rozmową z miłującym Bogiem.

KKK 2628

Adoracja jest zasadniczą postawą człowieka, który uznaje się za stworzenie przed swoim Stwórcą. Wysławia wielkość Pana, który nas stworzył, oraz wszechmoc Zbawiciela, który wyzwala nas od zła. Jest uniżeniem się ducha przed „Królem chwały” (Ps 24, 9-10) i pełnym czci milczeniem przed Bogiem, który jest „zawsze większy”. Adoracja trzykrotnie świętego i miłowanego ponad wszystko Boga napełnia nas pokorą oraz nadaje pewność naszym błaganiom.

KKK 2705

Rozmyślanie polega przede wszystkim na poszukiwaniu. Duch szuka zrozumienia pytań „dlaczego” i „jak” życia chrześcijańskiego, aby przyłączyć się do tego, o co Bóg prosi, i udzielić na to odpowiedzi.

KKK 2708

Rozmyślanie pobudza myśl, wyobraźnię, uczucie, pragnienie. Takie uaktywnienie jest konieczne do pogłębienia pewności wiary, pobudzenia nawrócenia serca i umocnienia woli, by iść za Chrystusem.

KKK 2709

Kontemplacja jest „głębokim związkiem przyjaźni, w którym rozmawiamy sam na sam z Bogiem, w przekonaniu, że On nas kocha. Kontemplacja szuka Tego, „którego miłuje dusza moja”, to znaczy Jezusa, a w Nim Ojca.

KKK 2712

Kontemplacja jest modlitwą dziecka Bożego, grzesznika, któremu przebaczone, który zgadza się na przyjęcie miłości, jaką jest kochany, i chce na nią odpowiedzieć jeszcze bardziej kochając. Jest on jednak świadomy, że jego odwzajemniająca miłość jest tą miłością, którą Duch rozlewa w jego sercu, albowiem wszystko jest łaską od Boga. Kontemplacja jest pokornym i ubogim powierzeniem się miłującej woli Ojca w coraz głębszym zjednoczeniu z Jego umiłowanym Synem.

KKK 2701

Modlitwa ustna jest niezbędnym elementem życia chrześcijańskiego.

KKK 2702

Potrzeba połączenia zmysłów z modlitwą wewnętrzną jest zgodna z wymaganiami naszej ludzkiej natury. Jesteśmy ciałem i duchem i dlatego odczuwamy potrzebę wyrażenia na zewnątrz naszych uczuć. Musimy modlić się całą naszą istotą, by nadać naszemu błaganiu jak największą moc.

2. **Modlitwa małżeńska, rodzinna – codzienna...**

W naszej wspólnocie rodzinnej i małżeńskiej zobowiązujemy się do codziennej modlitwy małżeńskiej w której wielbimy Boga, dziękujemy za dary, które otrzymujemy każdego dnia, słuchamy i rozważamy Słowo Boże, udzielamy sobie nawzajem przebaczenia i błogosławieństwa, i modlimy się wstawienniczo w różnych intencjach. Taka jest modlitwa małżonków każdego dnia. Chciałbym dzisiaj zapytać was – jak rozwija się wasza małżeńska modlitwa? Może już dzisiaj dołączyły się do modlitwy wasze dzieci. Czy widzicie owoce

w waszym życiu małżeńskim trwania na modlitwie przed Panem wspólnie, każdego dnia? Czy rozpoznajecie, że ta modlitwa was uświęca, pogłębia waszą więź małżeńską i rodzinną, że uzdrawia was i uzdalnia do misji apostołskiej w waszym środowisku – waszym oikos?

3. Modlitwa we wspólnocie (komórce)

Gdy spotykacie się w małej grupce na spotkaniach domowych, aby wielbić Pana, słuchać Jego Słowa, dzielić się świadectwem wiary dziękować i wstawiać się – czy ta modlitwa jest żywa, spontaniczna z zaangażowaniem się wszystkich?

Na ile modlitwa w twojej małej grupce rozwija się i wzrasta? Czy angażujesz się w tę modlitwę, czy odzywasz się wezwaniem?

Jaki jest twój udział modlitewny w dużej wspólnocie?

Czy śpiewasz, modlisz się spontanicznie, rozważasz Słowo Boże, zatapiasz się w obecności Boga, który tu jest i nas ogarnia miłością? Jak się odnajdujesz na spotkaniach modlitewnych? Czy nie jesteś tylko zdystansowanym obserwatorem? Czy współtworzysz spotkanie modlitewne wspólnoty? Czy twoje zaangażowanie modlitewne rozwija się, pogłębia się?

4. Stan łaski uświęcającej, czyli życie bez grzechu śmiertelnego...

Wszyscy jesteśmy grzesznikami, ale po przełomowym nawróceniu – oddaniu życia Jezusowi Panu i Zbawcy i po napełnieniu Duchem Świętym, życie chrześcijanina jest nowym życiem w łasce uświęcającej, a więc w komunii z Jezusem.

Na ile moja obecność we wspólnocie, to że uczestniczę w spotkaniach, w formacji pomaga mi żyć w łasce uświęcającej? Czy korzystam z sakramentu pokuty regularnie, a nawet od razu, gdy przydarzy mi się poważny upadek? Czy znam i czy umiem odróżniać grzechy śmiertelne od lekkich? Czy podążam drogą nawrócenia wspinając się na wyżyny doskonałości chrześcijańskiej? – bo takie jest powołanie każdego z nas.

5. Eucharystia – źródło i szczyt życia duchowego i więzi z Panem.

Tu dokonuje się spotkanie z Jezusem, Jego ofiara zbawcza. Tu jesteś obdarowany łaską szczególną. Pan kieruje do Ciebie Słowo – mówi do ciebie – daje ci siebie jako pokarm święty, Chleb z Nieba. Jaka jest Twoja wiara w Jezusa w Eucharystii? Czy twoja miłość wzrasta? Czy twoje uczestnictwo w Eucharystii jest żywe, wypełnione miłością, czy nie ulegasz rutynie, znużeniu?

Jak często uczestniczysz w Eucharystii? – raz w tygodniu, w niedzielę, a może częściej, kiedyś może codziennie – a jak jest teraz? Wymówka – nie mam czasu... A na co masz czas? Eucharystia jest też ofiarą Kościoła – to znaczy, że my samych siebie składamy w ofierze Panu (Rz 12,1) . Czy będąc na mszy świętej rzeczywiście składasz na ołtarzu krzyża swoją pracę, studia, rodzinę, cierpienia, lęki, nadzieje – całe swoje życie?

6. Poznać wolę Bożą i ją wypełnić.

Chrześcijanin słucha Pana chce poznać wolę Bożą – musi rozróżniać swoje pragnienia, namiętności i żądze od poruszeń duchowych, które sygnalizują Boże wezwania. Zwykli ludzie w życiu codziennym realizują swoją wolę, czyli swoje projekty i marzenia...

Chrześcijanie przebudzeni w Duchu Świętym pragną poznać wolę Bożą i z pomocą Ducha Świętego ją realizują. I znów w tym wymiarze życia duchowego ma dokonywać się rozwój, a więc przejście od własnych projektów do Bożego projektu na moje życie. Czy zgłębiamy, czy zastanawiamy się nad Bożymi projektami? Czy rozmawiamy o tym w małych grupkach, w ramach przyjacielskich relacji we wspólnocie? Czy w rozmowach małżeńskich? Czy modlimy się o poznanie woli Bożej? Czy wsłuchujemy się w Boże sygnały, Boże natchnienia? Czy ufamy Panu Bogu i nie uciekamy od tego, co Pan do nas mówi? Czy jesteśmy Mu ulegli? Nawet jeżeli wydaje się, że to nas dużo kosztuje?

7. Pismo Święte, to codzienna lektura duchowa...

Czy nie zaniedbałeś tego? Czy czytasz, czy zgłębiasz Słowo? Czy wierzysz, że Pan mówi do ciebie? Czy jesteś otwarty na Słowo, które jest kierowane do wspólnoty, do małej grupki? Czy szczerze dzielisz się Słowem, które dotknęło twojego serca na spotkaniu wspólnoty? Jak się rozwija twoja relacja do Słowa Bożego? Jak ty się rozwijasz jako człowiek medytujący

i budujący swoje życie na Słowie Bożym? Czy przeczytałeś już Adhortację Benedykta XVI *O Słowie Bożym (Verbum Domini)*. W zeszłym roku było takie zalecenie we wspólnocie.

8. **Twój rozwój intelektualny w dziedzinie wiary.**

Jan Paweł II w Polsce na spotkaniu z młodzieżą powiedział: „**Potrzeba ludzi, którzy znają swoją religię i którzy ją zgłębiają; którzy dokładnie wiedzą jaka jest ich pozycja; którzy są świadomi tego w co wierzą, a w co nie; którzy tak dobrze znają swoje Credo, że potrafią z niego zdać sprawę; którzy do tego stopnia poznali historię, że umieją jej bronić**”.

Potrzeba takich ludzi! Potrzeba, żebyś ty był takim człowiekiem – żebyś wiedział w co wierzysz, jak masz żyć, żebyś nie był ciemniakiem religijnym, a więc pytanie, czy czytasz książki o tematyce religijnej, duchowej, aby mieć pogłębioną wiedzę religijną, aby pogłębić swoją wiarę. Co ostatnio przeczytałeś?

KKK – to lektura dla ciebie na Rok Wiary. Czy masz, czy już kupiłeś sobie Katechizm? Czy czytasz go codziennie? W październiku mieliśmy przeczytać i przemyśleć KKK 26 – 184.

Teraz w listopadzie jako lekturę naszą mamy KKK 185 – 421 – zgłębiamy wiarę w Boga, który jest Ojcem, który stworzył Niebo i Ziemię. Czy już zabrałeś się do lektury Katechizmu?

Rok Wiary wiąże się z Soborem Watykańskim II, który rozpoczął się 11 października 50 lat temu i wywarł wielki wpływ na oblicze Kościoła i naszego życia.

Dokumenty Soboru Watykańskiego II, to lektura nie tylko dla księży. W naszej wspólnocie powinniśmy przeczytać Dekret o Apostolstwie Świeckich (*Apostolicam Actuositatem*) – to dotyczy nas, naszego powołania, naszej misji. Ta lektura i przemyślenia pomoże nam w zrozumieniu naszej posługi i naszego charyzmatu na tle całej rzeczywistości Kościoła.

Byłoby dobrze kupić sobie Dokumenty Soboru Watykańskiego II i sukcesywnie je czytać.

To na razie tyle.

Mamy wzrastać ku doskonałości, mamy wzrastać w świętości podążając za Panem - ufni i posłuszni, w pełnej wolności.

Kto stoi w miejscu ten się cofa, a kto się cofa ten ginie...

SPOTKANIE KOMÓREK W LISTOPADZIE 2012

PLAN SPOTKANIA

1. WYZNANIE WIARY - CREDO: Skład Apostolski
2. Uwielbienie:

pieśń do Ducha Świętego

  - *Duchu Święty Boże przyjdź...*
  - *2 Kor 3,18*

pieśni wielbiące

  - *Święty, Święty, Święty Pan...*
  - *Kpł 11, 44*
  - *Święte Imię Jezus...*
  - *Ef 3, 19-22*
  - *Pan wywyższony, nasz Król wywyższony...*
3. Dzielenie:
  - Co Jezus zrobił dla mnie?
(Dostrzeżenie działania Bożego w moim życiu – np. ostatnio przebyte rekolekcje, działanie Pana Boga w codzienności)
  - Co ja zrobiłem dla Jezusa? *(Dzielenie się swoim oikos – jak ewangelizuje swoje oikos?; jakie mam trudności?; za kogo się modłę, itd... - obejmujemy cały okres wakacyjny)*
4. Pieśń i odczytanie Słowa Bożego:
  - *Miłości pragnę dzieci me waszej miłości...*
  - Słowo Boże: J 15, 1-11
5. Konferencja (odsłuchać nagrania)
6. Pogłębienie

Pytania do dyskusji:
7. Modlitwa dziękczynna
  - *Sławię Cię, sławię Cię, zawsze chce przy Tobie być..*
  - Dziękczynienie spontaniczne, litanijne
8. Prośby i modlitwa wstawiennicza
  - *Nasz Bóg jest potężny w mocy swej...*
  - **Prośby** *(ukierunkowane na zewnątrz za osoby z oikos)*
  - **Czas na modlitwę wstawienniczą** *(wcześniej przed spotkaniem osoby powinny zgłosić się do animatora prosząc o modlitwę wstawienniczą)*
  - *Oto ja, poślij mnie...*
9. Modlitwy na zakończenie
  - Modlitwa w intencji ewangelizacji – Jezu Jedyny Pasterzu...
  - Ojciec nasz... *(wszyscy trzymają się za ręce, twarzami są zwróceni na zewnątrz)*
  - Benedykcja *(robimy krzyżyki na czołach ze słowami – Jezus Ciebie kocha, albo niech Cię Pan błogosławi i strzeże)*
10. Ogłoszenia:
  - Rekolekcje dla studentów 9-11 XI – Kochaj i rób, co chcesz!
  - Spotkanie modlitewne Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich Archidiecezji Warszawskiej – Eucharystia par. św. Zbawiciela 16 XI (piątek), godz. 18.30, ul. Marszałkowska 37